

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

Sessio XIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

ANNO
CHRISTI
1499.

nisi dumtaxat super notorietate facta, & non super veritate eorumdem. Ideo ad obseruandum omnes circumstantias, de mandato dominorum cardinalium, & plurium episcoporum, & aliorum qui dati fuerant commissarii per Concilium ad examinandum testes, idcirco fecit relationem suam ex abundanti per hunc modum: Quia primo sumebat sigillatim vnumquemque articulum, exprimendo eius substantiam & effectum; & post statim subiungebat, satis iste articulus probatur verus per tot testes, quorum tres sunt cardinales, quinque episcopi, & duo doctores, & tres auditores, &c. Et sic de omnibus articulis, vsque ad finem; qui omnes fuerunt probati veri, & quilibet, per plures testes magnæ auctoritatis: in fineque subiunxit, si essent aliqui de Concilio, qui vellent videre ad longum attestaciones, quod irent die Lunæ & Martis proxima ad conuentum Carmelitarum, & ibi reperirent notarios, qui omnia ad plenum eis ostenderent, de quibus, &c. vt supra.

SESSIO XIV.

Die Mercurii adueniente, quæ fuit quinta mensis Iunii, seruatis solennitatibus & ceremoniis, vt alias fuerunt seruata, aduocatus ecclesiæ ascendit pulpitem, & proposuit, quod die Mercurii vltime præterita fuit decretum citatorium contra dictos contententes de papatu, ad audiendum sententiam definitiuam in præfenti causa vnionis ecclesiæ schismatis & fidei, scilicet ad diem hodiernam quintam mensis Iunii, videlicet per edictum ponendum & affigendum in valuis huius basilicæ, & aliis locis insignibus ciuitatis, prout factum fuit, & constat per relationem legitimam cursorum, ac etiam per rei euidenciam. Ideo petiit & requisiiuit, quod omnes domini cardinales & alii prælati se transferrent ad valuas ecclesiæ prædictæ, & proclamarent, & requirerent, an dicti contententes de papatu improbe, aut aliquis pro ipsis aut aliquo ipsorum, esset præfens. Et relatione dictorum cursorum facta, petiit sententiam definitiuam in scriptis fieri, etiam contumacia non obstante, quam accusabat nomine quo supra. Quibus sic factis, duo cardinales, videlicet de Columna & sancti Angeli iunior, & duo archiepiscopi, videlicet

Ianuenſis & Piſanus, plureſque doctores ſolennes & notarii, ad valuas dictæ eccleſiæ ſe tranſtulerunt, & proclamauerunt bis, aut ter, an, &c. Quibus reuerſis, retulerunt ſe dictos contendentes de papatu non reperiſſe, nec aliquem pro ipſis. Ex quo procuratores petierunt ſententiam definitiuam contra eoſdem contendentes, vt ſupra, etiam contumacia non obſtante. Et petiit aduocatus eccleſiæ, ſi placeret omnibus, quod ſententia definitiua ferretur per dominum patriarcham Alexandrinum. qui reſponderunt, placet. Quo factò, dictus dominus patriarcha, aſtantiſ ſibi aliis duobus patriarchis, ſcilicet Antiocheno & Hieroſolymitano, vno a dextris & alio a ſiniſtris, & ſedens pro tribunali in dicto pulpito, in ſcriptis pronuntiauit ſententiam definitiuam contra dictos duos contendentes voce altà & intelligibili, valuis prædictæ eccleſiæ omnibus apertis, & innumerabili multitudine populi, quantum eccleſia poterat capere, aſſiſtente.

*Tenor ſententiæ definitiue contra prædictos contendentes
de papatu.*

CHRISTI nomine inuocato, ſancta & vniuerſalis Synodus, vniuerſalem eccleſiam repræſentans, & ad quam cognitio & decifio huius cauſæ noſcitur pertinere, ſancti Spiritus gratia in hac maiori eccleſia Piſana congregata, ibique pro tribunali ſedens, viſis & diligenter exceptis omnibus & ſingulis, productis, probatis & agitatís in præſenti cauſa vnionis eccleſiæ, fidei & ſchiſmatis, contra Petrum de Luna, Benedictum XIII. & Angelum Corariũ, Gregorium XII. olim appellatos, quæ in præſenti proceſſu & cauſa plenius continentur, ac quibuſcumque aliis ipſam ſanctam Synodum ad infra ſcriptam definitiuam ſententiam* mouentem & inducentem, habita prius inter ſeipſos, & denuo inter tam copioſam multitudinem magiſtrorum in theologia ſacra, atque vtriuſque iuris doctorum, priuſque & pluries diligenti collatione, & tandem deliberatione matura, omneſque pariter in hanc ſententiam reperiens vnanimiter concordare, omnibus modo, via & iure, quibus magis & melius poteſt in prædictis contendentiſ, ſeu verius colludentiſ de papatu, & cuiuſlibet eorum contumacia, in hiſ ſcriptis pronuntiat, de-

* ſ. mouentibus
& inducentibus.

cernit,

ANNO
CHRISTI
1409.

cernit, definit & declarat, omnia & singula crimina & excessus, & alia cuncta necessaria ad infra scriptam decisionem præsentis causæ deducta, per prouidos viros Henricum de Monteleone, Ioannem de Scribanis, & Bertholdum Voiederghensem, promotores, instigatores & sollicitatores, seu procuratores deputatos ad perfequendum præsentem causam, pro huius detestandi & inueterati schismatis huiusmodi extirpatione, & vnione atque reintegratione sanctæ matris ecclesiæ, contra & aduersus prælibatos Petrum de Luna, Benedictum XIII. & Angelum Corarium, Gregorium XII. de papatu damnabiliter contententes, ab aliquibus nuncupatos, in petitione coram ipsa sacra & vniuersali Synodo præsentata & exhibitata fuisse, & esse vera atque notoria, ipsosque Angelum Corarium & Petrum de Luna, de papatu, vt præfertur, contententes, & eorum vtrumque fuisse & esse notorios schismaticos, & antiqui schismatis nutritores, defensores, approbatores, fautores & manutentores pertinaces, nec non notorios hæreticos, & a fide deuios, notoriisque criminibus enormibus periurii & violationis voti irretitos, vniuersalem ecclesiam sanctam Dei notorie scandalizantes, cum incorrigibilitate, contumacia & pertinacia, notoriis, euidetibus & manifestis: & ex his & aliis se reddidisse omni honore & dignitate, etiam papali, indignos, ipsosque & eorum vtrumque propter præmissas iniquitates, excessus, & crimina, ne regnent vel imperent, aut præfint, a Deo & sacris Canonibus fore ipso facto abiectos & priuatos, & etiam ab ecclesia præcisos. Et nihilo minus, ipsos Petrum & Angelum, & eorum vtrumque, per hanc definitiuam sententiam in his scriptis priuat, abiicit & præscindit, inhibendo eisdem ne eorum aliquis pro summo pontifice gerere se præsumat, ecclesiamque vacare Romanam, ad cautelam decernendo, & insuper omnes Christicolas quoscumque, etiam si imperiali, regali, vel alia qualibet præfulgeant dignitate, declarat ab eorum & cuiuslibet eorum obedientia (non obstante quocumque fidelitatis iuramento, aut alio quouis vinculo, quo illi vel eorum alteri tenerentur astricti) fore perpetuo absolutos. Inhibendo iisdem Christi fidelibus, ne prædictis de papatu contententibus, seu eorum

Concil. Tom. 29.

Dd

alteri, quomodolibet obediant, pareant, vel intendant, aut consilium, auxilium, vel fauorem ipsis præstent, aut ipsos recipiant vel receptent, sub pœna excommunicationis, & aliis a sanctis patribus & sacris Canonibus inflictis, promulgatis, & ordinatis. Quodque si parere contempserint huic ordinationi & sententiæ, ipsos & eorum fautores, defensores, adherentes, & sequaces, etiam per sæculares potestates fore compescendos, & compesci debere, iuxta præcepta diuina & sacrorum Canonum dispositiones, eadem sancta Synodus pronuntiat, decernit & definit: ac insuper, omnes & singulos processus & sententias excommunicationis, inhabilitatis, vel alterius censuræ & pœnæ, priuationesque ordinum & dignitatum, etiam cardinalatus, beneficiorum & officiorum, ac graduum quorumcumque, qualescumque fuerint, & quocumque nomine nuncupentur, seu nominentur, contra dominos cardinales per dictos Petrum de Luna & Angelum Corarium latis & fulminatos, fuisse & esse nullos, cassos & irritos, nullas, cassas & irritas, ac nullius roboris, efficaciar, vel momenti: & quatenus de facto processerunt, eatenus annullandos, cassandos & irritandos fore: sicque etiam ad cautelam, quantum & quatenus expediat, omni modo & iure quo melius potest, annullat, cassat & irritat. Et insuper promotiones, imo potius profanationes quorumcumque ad cardinalatum, per dictos contendentes de papatu, & eorum vtrumque attentatas, videlicet per dictum Angelum a die tertia Maii, & per Petrum antedictum, a die decimaquinta Iunii anni proxime præteriti millesimi quadringentesimi octaui, fuisse & esse nullas, cassas, irritas & inanes, & quatenus de facto processerunt, annullandas, cassandas & irritandas; & sic etiam ad cautelam, quatenus expedit, omni modo & iure quibus melius potest, præfata sancta Synodus per hanc sententiam definitiuam cassat, irritat & annullat.

Ad prouidendum autem aduersus processus, constitutiones & sententias in præiudicium vnionis, & alias per Petrum de Luna & Angelum Corarium, olim contendentes de papatu, seu colludentes præfatos, factas & latis contra reges, principes, patriarchas quoque, archiepiscopos, episcopos, & alios ecclesiarum prælatos, vniuer-

ANNO
CHRISTI
1409.

fitates quoque studiorum & communitates, ac singulares personas ecclesiasticas & sæculares, & certas promotiones per ipsos olim contendentes factas ad dignitates quascumque, & vltius procedendo super aliis bonum vniuersalis ecclesiæ tangentibus, sancta Synodus statuit diem Lunæ proximam pro sessione futura, quæ erit decima mensis præsentis, & assignauit eandem diem Lunæ pro dicta sessione, ad prouidendum super aliquibus quæ concernunt statum & bonum regimen ecclesiæ vniuersalis. Quo facto, omnes cantauerunt: Te Deum laudamus. & fuit ordinata solennis processio ad diem crastinam, octauam diem sacramenti: fuitque vltius ordinatum, quod nullus recedat de Synodo absque licentia, & donec se subscripserit in sententia prælibata.

SESSIO XVI.

Qua die Lunæ, decima mensis Iunii adueniente, feruatis solennitatibus, prout supra, archiepiscopus Pisanus supra dictus ascendit pulpitem, & legit quamdam schedulam mentionem facientem, quod domini cardinales promittebant Deo sic, quod procurarent toto posse, quod is qui in papam eligeretur, reformaret ecclesiam, & quod non pateretur aut permetteret Concilium dissolui, donec de Concilio esset facta bona reformatio ecclesiæ, tam in capite, quam in membris.

Sequitur tenor schedulæ.

Nos omnes & singuli episcopi, presbyteri & diaconi cardinales congregati in ciuitate Pisana pro schismatis extirpatione, vnitæ & bono statu in Dei ecclesia inducendo, promittimus in verbo veritatis, Deo, ecclesiæ Romanæ & sanctæ Synodo hic in Christi nomine congregatæ, quod si quis nostrum in summum Romanum pontificem eligatur, præsens Concilium continuabit, nec dissoluet, nec dissolui permittet, quantum in eo erit, vsquequo per consilium eiusdem Concilii sit facta debita, rationabilis & sufficiens reformatio vniuersalis ecclesiæ & status eius, tam in capite, quam in membris. Et promittimus etiam, quod si aliquem de dominis cardinalibus absentibus, vel de extra nostrum collegium, assumi contingat in

Concil. Tom. 29.

D d ij